

[Glistrup]

ministeren, der erklærer, at ordningen er fra 1936, så den kan vi skam ikke lave om på, når den nu har været gældende i så mange år, over fru Jytte Andersen, der siger, at det er forfærdeligt, at man sådan begynder at hetze mod de offentligt ansatte, til hr. Ellemann-Jensen, der som sædvanlig ikke argumenterer for de standpunkter, han har, men bare udslynger nogle skældsord. Sådan kører det altid hele vejen igennem fra alle sider.

Man kunne tro, når man hører det, hver evig eneste gang man kommer med et forslag om at spare inden for den offentlige sektor, at det var, fordi Danmark styret af dette fælles kor af de andre partier virkelig var blevet ledet så godt, at vi ikke havde nogen som helst problemer, men at alt var fuldstændig i orden. Men som bekendt er det således, at når der er en hel del tomme pladser her i salen i dag, så er det, fordi de pågældende i allerhøjeste grad er beskæftiget med, at Danmark har en hel del problemer. En hel del problemer, der går ud på én eneste ting, nemlig at vi producerer for få varer her i landet til at sælge til udlandet, og det gør vi, fordi vi anvender vores arbejdskraft forkert, fordi vi anvender vores arbejdskraft på administrationsområdet i et alt for højt omfang. Det her fremdragne er et eksempel på, hvor vi anvender for mange administratorer.

Det lyder selvfølgelig søvlgliinsende og strømlijet med alle disse smukke argumenter, som man kan anføre her fra denne talerstol og i den generelle offentlige debat i øvrigt, men vi ved så udmærket, at i denne sag som i utallige andre sager tager livet i det virkelige Danmark sig aldeles anderledes ud end det, der så smukt kan sammenflikkes argumenter for her fra talerstolen.

Vi, der har færdedes i Nationalbanken i snart en menneskealder, ved jo, hvad det er for et overforbrug, der er tale om, hvad enten man som i mit tilfælde er kommet der igennem mange år som advokat for forskellige firmaer eller man – som jeg har gjort i de senere år – er kommet der som medlem af repræsentantskabet for Nationalbanken. Iagttagelsen set fra begge steder er præcis den samme: der er ansat alt, alt for mange medarbejdere i Nationalbanken sammenlignet med de arbejdsopgaver, som man med fornuft udfører derovre.

Jeg ved godt, at fru Jytte Andersen straks vil kunne rejse sig op og sige: »Ha, dér har

vi et eksempel på, hvad jeg sagde, dette er en hetz mod de offentligt ansatte.« Nej, det er ikke; hverken i dette tilfælde eller i noget som helst andet tilfælde har nogen som helst fremskridtsmand eller fremskridtsdame nogen sinde hetzet blot en enkelt gang mod nogen som helst offentligt ansat. Skal vi ikke få slået det fast først og fremmest. Vi har hetzet mod én eneste gruppe, nemlig den flertalsgruppe i dette folketing, som har gennemført de regler, som fører til, at man har et så unødvendigt kæmpebureaukrati, der ikke producerer noget fornuftigt, og som findes ovre i den hæslelige bygning, som Danmarks Nationalbank har fået opført her på det seneste. Det er det, der er vores argumentation.

Det er pinende nødvendigt, for dette folketings flertal tør stadig væk ikke se sandheden i øjnene, nemlig at det gælder om for dette land at få begrænset overflødig administration. Vi har nu konstateret igen, at hele rækken af partier – om det er konservative eller kristeligt folkeparti eller CD eller socialdemokratiet eller hvem som helst andre – er ét fedt alt sammen. Det har været en typisk debat for det danske samfund og det danske samfunds udvikling.

Det er da rigtigt, at man kan holde sig flydende, når man kan fortsætte med at låne i udlandet, men grunden til, at man er blevet aldeles afhængig af at optage udlandslån – og udlandslån i milliardklassen efterhånden hver evig eneste måned – er jo, at man ikke i tide har indset, at vi fejlanvender det vigtigste råstof, vi har her i Danmark, nemlig vores arbejdskraft, når vi lader så umådelig mange være ansat inden for det offentlige.

Vi kommer ikke her og siger, at nu skal hele direktionen i Danmarks Nationalbank afskaffes i morgen. Vi siger, at den skal nedskæres med en tredjedel, altså med nogenlunde samme kvota, som bør gælde for en gennemsnitsadministration her i Danmark. Med det vokseværk, der har været for administrativt arbejde, er vi simpelt hen i den situation, at vi ikke mere har råd til så meget. Man kan selvfølgelig diskutere frem og tilbage, om andre lande har råd til det, som økonomiministeren var inde på det. Det er da meget muligt, at man i andre lande, fordi man har opført sig mere fornuftigt i andre lande, har råd til at have en større centralbankadministration, end Danmark har råd